verbis dñi· serue neq̃ om̃e debitum dimisi ti-
bi/ quoniã rogasti me· Ex quo expresse colli-
gitur q̃tũ possunt ⁊ valent apud misericordi
am dei preces etiaz peccatorum· cum ex toto
corde ad ipsum clamauerint· Numerat̃ eti-
am ⁊ nõ ĩmerito inter stulticias ⁊ fatuitates
nuncij isti⁹: q̃ ipsis negocijs licet arduissima
sint: nec curat nec cogitat/ nisi hoc soluz q̃ pe
titionem nudam porrigit ⁊ offert deo omnis
ignorans quid illa contineat/ ⁊ quid per eaz
petat̃· Et hec manifesta sunt in om̃ibus oran
tibus/ qui labijs suis strepunt/ ⁊ tumultuant̃
in ecclesijs sola inania/ prorsus ab eis que de
siderare ⁊ per or̃onem petere deberent con-
traria cogitantes: ⁊ de his que verba oratio-
num signant nihil om̃ino intelligentes/ q̃uis
aũt ista magne stulticie ⁊ ĩtolerabiles sint: nõ
sunt tamẽ orationes hmõi contemnende vel
abijciende· Iste em̃ sunt/ quẽadmodum laici
litteraum· s· ignari/ porrigentes ⁊ offerentes
summo pontifici petitiones suas in scriptis ⁊
cum om̃ino ignorent quid in illis contineat̃:
⁊ quid in ipsis vel per ipsas petatur· Sũmus
vero pontifex/ nõ ad ignorantiam ipsorum/
sed ad petitionem respicit ⁊ attendit· Nec pa
rum vel leue est q̃ per ignorantiam istam in-
terdum/ ⁊ or̃oni deperit ⁊ oranti: ¶ Om̃i em̃
modo ⁊ studiosius ⁊ obnixius q̃ illud qd̃ etiã
non cogitatur· inuenitur: ⁊ cum eis que audi
uisti in nuncio isto/ quam orationem dixi/ du-
plex est peruersitas· Prima est· quia sibimet
contradicit· Est em̃ rectitudo orationum cõ
uenientissima: vt orans eum/ om̃is/ manum
porrigat ad capiendum quod petit: ad quez
dirigat sermonem petitionis· Et ita faciunt
om̃es mendicantes ⁊ elemosynaria benefi-
cia petentes· Manu em̃ ⁊ voce in eum inten
dunt/ a quo benefieri sibi petunt· Tibi autez
notissimum est: quia manus in eam partez ex
tenditur/ in quã tendit ⁊ opatio· Qua ꝓpter
qui tantundem agit nisi opa diaboli: ad eum
habet extentam proculdubio manum suam·
Ab eo igitur petit impleri manum suam: cui
illam porrigit· Qua ꝓpter contrarius est sibi
ipsi· Deuote ⁊ a deo petit beneficium: manuz
vero ad diaboluz tendit. qua peruersitate q̃d
intolerabilius estimari potest· ¶ Secunda ꝑ
uersitas est qualis in ludo fieri consueta est:
ludo inq̃ qui vulgariter vocatur ludus asini·
vbi ad ipsum emptorem dorso verso sermo di
rigitur: ⁊ de precio asini cum eo tractatur· Di
co igitur quia ad eam partem/ ⁊ ad eas res/
facies mẽtis obuersa est: ⁊ ad eas respicit q̃s
cogitat/ vel de quibus· Ipsa em̃ cogitatio si-
ue cogitatus. mẽtis intuitus est siue aspect⁹·
qua ꝓpter q̃ ipso momento orationis ad alia
mente intuetur/ vel aspicit: quasi dorso verso
ad deum: loquitur ipsi· quere vt ita dicat̃ asi-
num· Oratio igitur hmõi ⁊ ridiculosa est: ⁊ ip
si deo contumeliosa· Quis em̃ fortasse iocose
aut illusorie cuiq̃ homini sic loquitur: vt dor-
sum ad ipsum habeat/ ⁊ faciẽ ad alia· Iste igi-
tur peruersitates in oratione sunt contrariã-
tes· seu contradictio eius ad semetipsum· et
ridiculositas illusoria contra deum· que am-
be/ in om̃i nuncio ⁊ procuratore/ q̃tũ dedece
at: q̃tũq̃ ipsum impediat: nemo intelligens
ignorat· Defectus quoq̃ vocis ⁊ loquele/ Af
q̃tum noceat negocijs que per nuncium ge-
renda sunt. manifestum est tibi· ⁊ iam audiui
sti in precedentibus: quia vox orationis desi
derium est· Et quia muta est oratio: que voce
caret hmõi· Debilitas vero in desiderio/ si-
ue cupiditas: raucedo est in voce orationis·
¶ Quarta ergo stulticia/ est nuncium mutũ
aut raucum ⁊ sine voce audibili existentẽ/ ad
eam sublimẽ curiam mittere· presertim ꝓ tot
⁊ tantis/ tanq̃ arduis negotijs: vt sunt nego
tia animarum· Et quoniã iam edoctus es/ ꝑ
dei gratiam/ de oratione· quia ipsa est precio
sissimum desiderabilissimum atq̃ magnificuz
dei donum: presertim cum depurata est: ⁊ im
munis ab imperfectionibus/ ⁊ alijs impedi-
mentis que audiuisti· perfecta vero dispositi
onibus q̃s per me in hoc tractatu audis· Nõ
relinquitur tibi ignorare: q̃ a deo studiosissi-
me deuotissimeq̃ ac obnixe petenda est· cum
ipse solus auctor ⁊ doctor ipsius est/ atq̃ inspi
rator est·

De cantico peccatricis aĩe· Ca· XXXIX·

Post hec prose A
quar tertiam perfectionem orati
onis· per quã est cantio/ canticuz
⁊ cantilena· Manifestũ ẽ em̃· qr psalmi ⁊ can
tica s̃m plurimuz sui/ or̃ones sunt· Preterea
Esa· xxiij· exp̃sse d̃r ad aĩam peccatricẽ/ sume
citharã circui ciuitatẽ meritrix obliuioni tra-
dita· bñ cane/ frequẽta cãticũ· vt memoria tui
sit· Eo nãq̃ ip̃o q̃ vocat eã meritricẽ: ip̃am eẽ
peccatricẽ clamat apte Que ãt ẽ cithara quã
sumẽ iubet̃: nisi cor hũilitate excauatũ ac ꝓfũ
datũ: ⁊ bonaꝝ cogitatõnũ ⁊ affectõnũ cordis

superius intēsum. ac preparatū ad resonādū concentū quem audite. Et dixi cogitationuz seu affectionum. non audens dicere virtutū: cum illas anima peccatrix non habeat. nec libera potestate ipsius sit/ vt illis tendat ⁊ preparet os suum tanq̄ citharam/ humilitatem vero intellexit. De qua dicit Bernardus. q̄a est humilitas quā veritas parit. Et ē alia humilitas quā charitas parit. Facile est autem vnicuiq̄ peccatori deprimere cor suum/ ac p fundari sub mole vitiorum ⁊ peccatorum suorum: ⁊ euacuare ipsuz atq̄ exinanire a bonis virtutum/ ⁊ bonis meritis. quod non est aliud q̄ cognoscere vel recognoscere vacuitatem suam ⁊ paupertatē: atq̄ sentire vacuum a bonis/ quibus deberet esse plenissimum.

¶ Proinde cogitatiōes bonas quibus se accuset peccator. ministret ei conscientia. / fidesq̄ etiam mortua sacrate doctrine. cui nostris temporibus tanta copia est Affectiones quoq̄ bonas/ quales sunt timor/ pudor/ ira/ ⁊ dolor/ de quibus in precedentibus/ decem numerate sunt. ipsa vitia ⁊ peccata ea intueri volentibus copiose ministrant. Et hoc declarabo tibi: licet per occasionem hoc faciam. Sunt nanq̄ huiusmodi cogitationes ⁊ affectiones de benedictionibus dulcedinis. quibus deus preuenit illos/ quos ad gratiam pe
B nitudinis illustrat ⁊ preparat. Si queratur cuiusmodi cantionem vel canticum/ cantare iubetur meritrix ista. Respondetur q̄ cantio ista vt plurimum habet lamētationem/ ⁊ veparum aūt ⁊ vel modicū carminum. Decem eñ ille affectiones/ quas prenumerauī tibi/ lamentatorie tantū sunt/ ⁊ malorum que peccatores in seipsis spiritualiter patiuntur expressorie. Et quoniā peccator/ vere spiritualiter mortuus est/ ⁊ malis suis obsessus et oppressus. que vox decet eū nisi lamentaria/ et malorū suorū expressoria? magnum autē initium vite est peccatori lamentari/ ⁊ lugere se ipsum. Et magna speratio atq̄ appropinquatio ad resurrectionem ⁊ vitā. imo vite nouitatem que est vita gratie: qua. s. deo grate siue gratiose viuitur. Et debes scire/ quia quēadmodum in citharis ⁊ alijs instrumentis/ magnitudo concauitatis atq̄ profunditatis resonantiā adauget atq̄ dulcorat. Sic in citharа cordis humilitas quā predixi. q̄to eñ siue cogitatiōibus siue affectibus magis se humiliat ⁊ deprimit peccator coram domino. tanto ipsi gratius ⁊ acceptius resonat in oratiōe coram ipso. Quēadmodū dicit beatus Hiero/ Nihil adeo deo displicet in peccatore. vt ceruix erecta post peccatum. Ita nihil ei gratius in eodem/ q̄ curuatio vel humiliatio eiusdez sub mole peccatorū. sicut legitur Baruth. j. Anima que tristis est magnitudine mali ⁊ incedit curua ⁊ in infimis. ⁊ oculi deficientes/ ⁊ anima esuriens. dat tibi dñe gloriā ⁊ iusticiā. Qui tū eñ pro peccatis suis semetipm humiliat/ sub potenti manu dei. tū sup seipm siue in seipso deū exaltat. Qui tū cū q̄ semetipsum in eis ⁊ pro eis despicit atq̄ viuificat. tantū in semetipso deū honorat. Similiter ⁊ quātum se L
metipsum confundit in peccatis suis/ ⁊ pro illis. tantū deū glorificat. tantū q̄ gloriam dat deo in semetipso. Dat ei ⁊ iusticiā. cum se iniuste contra ipsum egisse fatetur/ ⁊ recognoscit. Dat ei ⁊ iusticiam/ cū vitia sua ⁊ peccata sibi soli attribuit. non fato / nec constellationi/ nec ipsi deo. contra eos qui naturā malā eum creasse blasphemant. Et quosdam planetas malos creatos fuisse/ infaustosq̄ ⁊ infortunatos/ ⁊ ad nocendum naturaliter. id est. ipa natura sua potentes ⁊ prodesse nō valentes delirant. Quēadmodū de Saturno et Marte astronomi fatidici/ mentiri sunt ⁊ scripserūt. Dat deo iusticiā qui se iustificatione ⁊ vltiōe diuina/ dignū esse confitetur. ipsumq̄ deū iuste acturū secū predicat. si vitia sua ⁊ peccata placeat vindicare. Curua incedit ⁊ in infimis anima/ que nec etiā audet oculos leuare ad celū pre confusione. quia celo spreto eiusq̄ felicitate/ infernum ⁊ eius tormenta eis pretulerit. D
In hac eñ resonātia. Prima chorda debet resonare/ fides. Et primum quattuor sonos siue voces de īmēsitate incogitabilis largitatis ⁊ benificentie dei. vbi primus sonus ē recogitatio beneficiorū/ seu donorum nature. Secundus recogitatio veniarum. quibus remisse sunt nobis tam culpe q̄ pene. Tertius recogitatio gratiarum/ per quas ad decorez diuine similitudinis reformati sumus. Quartus/ recogitatio gloriarum/ seu hereditatis eterne. in qua ius hereditarium nobis in baptismo collatum est. Muta sine voce atq̄ sono est/ vel debilis ⁊ pene rupta chorda fidei. que sonos istos incessanter non resonat/ / et ī dubitant in eis et apud illos sic resonat chorda fidei. quibus data est scientia salutis. Possibile ē tū tibi ⁊ aliter distinguere ⁊ assigre so-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nos fidei· vt primũ ponat̃ recogitatio singularis illius ac stupendi beneficij/ vicz incarnationis ac passionis charissimi ac benedicti vnigeniti filij dei· ¶ Deinde beneficiorum/ que per sacramenta nobis incessanter vel collata sunt vel tribuuntur· In quibus sup omnem admirationem/ ē sacratissime eucharistie sacramētum· ¶ Tertius recogitatio beneficij doctrinarum ⁊ reuelationum/ quibus eruditi ⁊ docti sumus de secretis sapiētialibus/ de quibus non fecit deus taliter omni nationi·

¶ Quartus sonus est recogitatio diuitiarum patientie ⁊ longanimitatis dei: per quas tam magnatos ⁊ malos/ in tot ⁊ in tam malis/ tādiu tam benigne/ tam misericorditer/ tā dulciter sustinet/ ⁊ expectat: mirisq; ⁊ ineffabilibus sibi soli notissimis vijs ⁊ modis: ad misericordiam suam ⁊ gratiam reuocare ⁊ reducere/ q̄tũ in ipso est non cessat· Interdum autē obstinatissimos ⁊ durissimos/ ⁊ obduratissimos/ ⁊ om̄ino rebelles: conuertit ad se· id est iustificat· Quid putas coraz deo cogitat: qui ista negligit cogitare? Licet igitur chordam vnam istius cithare fidem dixerim: non incōueniēter tamē psalterium decachordum dici potest· Decem vero ille affectiōes que tibi superius nominate ⁊ numerate sunt: psalteriũ decachordum rectissime nominatur: in quo tanto iucundius deo psallitur: quāto maiori angustia cordis/ decem illi soni resonāt in eodem· Et ne mireris si fracta cithara/ et nerui debiles ⁊ non bene tensi. debitum ⁊ perfectũ concentum non reddunt vel resonant, Cor confractum cithara fracta est· Confractum inq̄ fractione de qua legitur Ecc̄i· xxi· Cor fatui quasi vas confractum/ ⁊ omnem sapientiam non tenebit· Nerui debiles ⁊ pene rupti/ gratie preparatorie ⁊ benedictiones dulcedinis quidem quibus preuenit ⁊ preparat nos dominus· preparat inq̄ ad gratiam penitentialis iustificationis· Et sunt reuera initialia quedam adiutoria ad illam· Hi quattuordecim soni/ cum de cithara cordis sonuerint: licet debiles/ licet exigui: auribus tamen misericordie dei/ iucundum sonant: ⁊ ad ipsuz impetrant: vt memoria sit meritricis obliuioni tradite· Cũ vero perfecta fuerit cithara cordis: ⁊ neruis omnibus debitis conuenienter preparatis ⁊ ordinatis: erit cor humanũ psalterium iucundum/ simul cũ cithara/ resonās ab inferiori· hoc est pro liberatione a malis/ ⁊ etiam pro condemnatione impiorum/ gratiarum actiones/ benedictiones/ collaudationes/ ⁊ glorificationes· A parte vero superiori: pro omni largitione beneficiorum· Hec ēadem vel resonans a pte inferiori/ dei iudiciuz iustissimum ac per om̄ia laudandum· A parte vero superiori misericordiam, Misericordia nanq; dei super om̄ia opera eius est· sicut legitur in ps̄· Et misericordia superexaltat ī iudicio· sicut legit̃ Jacobi· j, propter hoc ergo dictum est in ps̄· misericordiam ⁊ iusticiā cantabo tibi domine· In penitentibus ⁊ etiaz ad penitentialem gratiam conantibus/ conuenientissime sunt: omnibusq; pijs viribus auditu iucunde· Septem resonantie exteriores quas preaudiuisti· scz gemitus/ suspiria/ eiulatus/ ⁊ planctus/ clamor qualis est vlulatus deinde singultus/ atq; rugitus/ an putas/ super om̄em cogitationem ⁊ āmirationem miseratorem largissimum/ deum continere posse aures suas/ aut auertere ab hm̄ōi concentibus? An putes aliquem in om̄ibus illis exercitibus/ pulcherrimarum sublimiumq; militiarum celestium continere posse vocem orationis ⁊ deprecationis/ q̄n q̄ eā emittatur vt prosit orantibus? Sciendum autem est tibi quia quēadmodum chorde seu nerui litterales/ in cithara litterali/ seu alio quocunq; musico instrumento. binatim ordinātur atq; tenduntur· ⁊ ꝓpter hoc bini ⁊ bini resonant· Sic ⁊ in cithara ista spirituali/ virtutes omnes bine ⁊ bine inuicem connexe sunt: sibiq; inuicē adiuuant/ sicut legitur de alis animalium se inuicem tangentibus Ezech· j, Exempli gratia amor bonorum ⁊ odium malorum: spes et timor· continentia ⁊ abstinentia· magnificentia ⁊ humilitas· ⁊ ad hunc moduz se habet de alijs· Et attende concordiam ipsarum ad inuicem· quia vnaqueq; discordaret ⁊ male per semetipsam sonaret/ īmo dissonaret nisi altera alteram moderaretur ac temperaret vl̃ adiuuaret· Manifestum est enim tibi qualit̃ abstinentia continentiam adiuuet· rumpit̃ em̄ neruus continentie aut vehementer debilitatur et deprimitur sonus eius: si abstinentia illum non adiuuet et confortet, Notum est vnicuiq; nostrum qualiter comessatio et ebrietas repugnent continentie/ aut interdum extinguunt, Venter enim mero estuans/ vt dicit Hieronymus· Facile spumat in libidinē Similiter ⁊ spes in presumptionem eleuaret

sonum suū: nisi eā timor rep̄meret ⁊ moderaretur. Timor vero in desperationē rueret: nisi illū spes ab imo fulciret ⁊ sustentaret. sic humilitas in viliratem abiectionis semetipsam abijceret nisi illam magnificentia sustētaret. Ipa q̄ magnificētia: ne nimis ī altū prosiliat ⁊ in supbiam se eleuet: ab humilitate p̄mitur ⁊ in rectitudine suiordinis retinet. sicut inuenies in amore ⁊ odio. Nō eñ est possibile bona laudabiliter p oñia facere/ custodire/ nutrire/ atq̄ defendere p oñia amore bonorū: nisi contra mala pugnet assiduer: nisi eis resistatur viriliter: qō ppie ac p se odij est malorum. Eodem modo nec mala impugnabunt fortiter/ nec resistet eis viriliter: si amor bonorum ad ꝗ non adiuuerit. Si eñ bona nō amē tur p que malis resistit/ ⁊ mala repelluntur: nō est possibile vt contra ea laudabiliter pugnetur. Q; si querat quis de ipa fide: quam
G virtutē habeat sociā ⁊ cōnexam: ac si quereret de neruo fidei/ quis ei neruus alius in ista cythara associet. Eidem rñdeo in hoc. q: discredulitas erroris et impietatis/ est chorda: q̄ fidei cōiungit in cithara ista. vt ex hac tam horrifica detestatione/ nō solum declinant errores hmōi: sed etiam abijciunt. Et oñis error impietatis/ tanq̄ venenū mortiferū abijcit p virtutem istam atq̄ declinat. ⁊ fugit ⁊ etiam abhorret. ¶ Si quis aūt obijcere voluerit. quia contrariorū eadem est disciplina/ ⁊ idem sensus. Rñdeo in hoc/ quia alius motus est psecutio erroris ⁊ impietatis/ ⁊ odiū: alius insecutio salutarium credulitatū/ ⁊ amor ipsarū. Et possibile est vt aliquis peritus sit in procurandis ⁊ educendis egritudinibus: omnino inscius sanitatis procurande vel inducende. sicut manifestū est in bellatoribus multis/ q̄ vulnerare ⁊ occidere doctissimi sunt. Sanare aūt ⁊ a morte suscitare prorsus ignorant. Sic quoq̄ possibile est vt aliquis deveneficis acquirendorū. conficiendorū acuendorūq̄ venenorū habeat peritiā/ eorūq̄ porrigēdorum astuciā: sanādi aūt a lesionibus earū nō habeat sciētiā. Causa aūt in hoc indubitant esse potest/ vt animo solo nocendi vel vni vel pluribus studuerit/ vt in talibus fit. Et aliud de venenis scire nō curauerit: possibile nāq̄ est vt solo odio alicui⁹ psone vel aliquarū inductus fuerit ad hoc: vt talia fieri vellet. Cuz
H aūt psalmi cantiones vel cantica sint. Manifestū est q̄ qui psallunt/ vel psallentes audiunt saltare debent. quēadmodū lasciui hoīes ⁊ mulieres/ ad auditum cantilenarū turpiuz saltant/ id est gestulationibus corporū suorū rñdent modulationibus quas audiunt. sicut dicit veritas. Matth. ij. Cecinimus vobis ⁊ nō saltastis: lamentauimus vobis/ ⁊ nō plorastis. Saltationes igit iste sunt motus spūales: q̄bus moueri debemus/ ⁊ ipi psallentes et ps. ab alijs audientes. Exempli grā. cum psalmi districtionē diuine iusticie ⁊ vltionis resonant. timore debet concuti cor ⁊ deorsum poni. Cū aūt miscōiam. debet spe erigi sursum. Cū aūt honorē ⁊ glorīā dei resonant. gaudio dilatari: vt de beatitudine p̄missa dilectorū ⁊ electorū ipsius: desiderio ⁊ amore illius cor accendit. Et p viam istā currit res in oñibus psalmis ⁊ psalmodijs: vt quid eñ in ipso p̄ncipio psalmi nominat tibi beatitudo/ cū dicit. Beatus vir nisi vt desiderio ⁊ amore in illam saltes vel insileas. Deinde. ppter similē causam denominat tibi virilitas. vt a puerilitate animi dissilias: ⁊ virilitatem tanq̄ pfectionē tibi debitam concupiscas. Sic. ppter eandem causam subsequēter dicit tibi. Qui nō abijt in consilio impiorum. miseria est quā beatitudo ⁊ virilitas a se procul expellunt. Nominat ergo tibi sub negatione. vt ab ea declines ⁊ fugias animo atq̄ proposito: qui beatitudine ⁊ virtute tanq̄ inseparabiliter annexum ipsis/ diligas ⁊ teneas. Nec dubites q̄n cor p oñia bñ dispositum ⁊ a seruitute corruptionis plene ⁊ pfecte liberum ad auditum psalmodie congruentibus illis motibus moueat. Alioq̄n qui vel psallūt vel psallentes audiunt onos lyros sunt. id ē asini ad lyram. qui cōcentui lyre vel cithare nullo motu gesticulationis respōdere nozūt. Causa autem in hoc est quia ipsam suauitatē I concentus huius non sentiunt. Ideo q̄t onos lyros/ et asinos insensibiles habet hodie sanctus Dauid. imo spiritussanctus ad citharaz suam ⁊ psalterium. qui nihil prorsus spiritualis armonie ibi sentiunt. Nihil de his que per psalmos spiritussanctus omnibus loquitur/ intelligunt vel etiam cogitant. Et quod ē maioris absurditatis/ ipsas voces psalmorum ita ruditer: adeoq̄ inepte resecant et vociferant: vt voces eorum a rudibus asinis differre valde modicum videntur. Quod ē de his qui milicie clericalis stipendia tam auide cupiunt: q̄ districte exigunt et quanta diligentia nūmos ipos bladū ⁊ vinū q̄ rōne hmōi milicie sibi debere. ipudētissime aptissimeq̄ mētiunt: q̄ nō solū voce psallere negligunt corā

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dño: sed etiam psallentes impediunt. ⁊ pro sacratissimis psalmis fabulis in choro resonant, vtinã attendant/ quia fures ⁊ latrones/ ⁊ cõtra deum ⁊ contra aĩas quibus psallendo suffragari debuerant se exhibent: dum sine causa stipendia ꝑcipiunt/ vel quod maiꝰ est rapiunt. Propter hanc causam vicꝫ qꝛ psalmodia thesaurus est/ continẽs aurũ ⁊ gẽmas diuitiarum spiritualiũ. Et apotheca spũssancti est continẽs aromata omniũ donorũ ꝟtutũ ⁊ gratiarũ. Statutũ est in ecclesia dei/ vt super om̃es scripturas/ liber psalmorũ frequenteť. Nulla em̃ scriptura de veteribus/ que mentẽ humanã ita ditare ⁊ replere sufficiat. Nulla ẽ medendis animarũ languoribus/ consolandis/ confortandis/ ⁊ delectandis animabus humanis adeo potens aut efficax. Sũt ⁊ multe spũales virtutes ⁊ ꝓprie: que alibi ⁊ docende ⁊ discende sunt. Thesauri igiť tam preciosi/ tanqꝫ nobiles/ a spũsancto ꝑ psalmos et in psalmis ostenduntť: ꝓuocemur ad amorem ⁊ desiderium ipsorũ. Apotheca sanctispũs coram nobis in eis apit ⁊ exponit: nõ solum ad medelas vt ꝑdixi: sed etiaꝫ ad delicias/ quas illi solum norunt quibus datur eas sentire.

Quid intelligať ꝑ vitulos labioꝝ. Ca. XL

Post hec prosequar de oꝛone ꝟm qđ ipsa est vitulus labiorum. Nihil em̃ aliud posse videť vitulus labiorũ in vltimo Osee vbi dicit. Reddemus vitulos labiorũ nostrorum Cui cõcordat Apl̃us in vltimo ad Heb. dicẽs Per ip̃m ergo offeramus hostiã laudis semꝑ deo. i. fructum labiorum confitentiũ nomini eius. Abusiue nãqꝫ vltra modũ intelligentur vituli labiorum/ vituli labijs promissi. Dico igiť quia in vitulo intimũ est medulla/ om̃ibꝰ alijs q̃ vituli sunt gustu suauior. Deinde carnes. tertio ossa. quarto piguedo. q̃nto pellis. Et similiter in oꝛone intimũ deoqꝫ placitissimum ipsa pietas/ orantis/ intentio siue volũtas p̃ncipalis obtinendi quod ꝑ orationẽ impetrari intendiť. Et ꝓpter hoc qui absqꝫ intẽtione oꝛonẽ dicit vel recitat/ ipsam potissima sua ꝑte mutilat ⁊ detrũcat. Cogitare igiť debet apud semetip̃m atqꝫ formare/ quid ei per oꝛonem querendum vel petendum sit. Ad h̃ em̃ orandus est deus/ vt veniam ⁊ gratiam/ ⁊ gloriam/ ⁊ cetera bona data sua ꝓut ipse nouit expedire largiať orantibus. ⁊ his pro quibus orať. Qꝛ si quis nihil horũ intendat ꝑ vociferationem oꝛonis. strepit indubitanter et tumultuať in ecclesia dei oĩno a deo nihil petens. Qua ꝓpter nec orans est homo hm̃oi: cum om̃is oꝛo petitio sit/ sicut in p̃cedẽtibus audiuisti. Intende aũt quia non est necesse/ vt om̃is orans intendat certe ⁊ determinate aliquid istorũ que predixi. Multi em̃ vniuersaliter vel generaliter / intendunt ꝑ oꝛones bona data dei. nõ cogitantes singulariter de venia aut aliquo aliorũ: q̃to autẽ feruentior fuerit intentio hm̃oi tanto erit medullata magis oꝛo/ ⁊ ossa eius medulla pinguiori referta. Ossa vero in oꝛone/ fortitudines sunt q̃bus sustentari ⁊ defendi habet oꝛo. Difficilimum quippe est muscas irruentiũ cogitationum/ ab oꝛone abigere: eãqꝫ impedimentis om̃ibus depurare/ depuratãqꝫ seruare. Manifestum aũt est tibi contra om̃em difficultatem/ fortitudinem esse necessariã. sicut dicit Aristotel. quia virtꝰ ⁊ ars circa difficilima sũt. Necessaria est vt alia fortitudo/ contra tedium ꝓlixitatis: a quo multi ex orantibꝰ vincuntur: qui vix inceptam oꝛonem consũmare sufficiunt:. Interdũ aũt ⁊ a cepta stati desistunt. Est ⁊ alia fortitudo necessaria/ contra dilationem doni quod petiť. Differt enim deus interdum dare quod postulať ipsa dilatione cor preparantis ⁊ aptans ad recipiẽdũ sicut dicit Augꝰ sup illud ps̃. Concupiuit aĩa mea desiderare iustificationes tuas in omni tempore dicens ibi/ q̃ vt tu volẽs implere saccum vel ventrẽ/ aliquo bono vel p̃cioso: distẽdis illum atqꝫ dilatas vt capatiorem ipsum efficias. Sic deus volens implere cor tuum/ distendit illđ atqꝫ dilatat longo desiderio: vt capatius id/ eius quod petitur efficiat. Contra moram igiť ⁊ dilationẽ istam: necessaria ẽ fortitudo quedam: que ꝓprio nomine longanimitas appellať. Est ⁊ alia fortitudo necessaria contra iram quãdã ⁊ ĩpatiẽtiam: qua multi eousqꝫ exagitanť ⁊ deficiunt: vt vix ꝓstrati ad oꝛonẽ/ ab ea statim exurgãt: ꝑ eo q̃ gratia oꝛonis ⁊ deuotionis eis nõ statim tribuiť: dicentes/ quid facerem hic aridus ⁊ frigidus: corde duro ⁊ vacuo ab om̃i gratia deuotiõis. Hi ꝓculdubio ignorant oꝛonem ⁊ deuotionẽ dona gratuita esse dei. ⁊ vt hoc ipsuꝫ addiscãt nõ statim eã cũ volunt obtinent. Insinuatur igiť eis ꝑ hoc: vt ea petere discant ⁊ assuescãt Interdum aũt ⁊ q̃ta difficultate obtineanť. ipsa exꝑientia edocenť: quasi em̃ preda q̃daꝫ